

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือหมู่บ้านหรือตำบล

เดิมตำบลโจดม่วงอยู่ในเขตการปกครองของตำบลจิกสังข์ทอง อำเภอราชสีห์ จังหวัดศรีสะเกษ ต่อมาได้แยกเป็นตำบลโจดม่วงและขึ้นตรงต่อกิ่งอำเภอศิลาลาด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ และได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๙๒ ง. ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ มีพื้นที่ ๒๖.๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๖,๗๕๐ ไร่ ระยะห่างจากตัวอำเภอศิลาลาดประมาณ ๕ กิโลเมตร ระยะห่างจากตัวจังหวัดศรีสะเกษประมาณ ๕๔.๕ กิโลเมตร

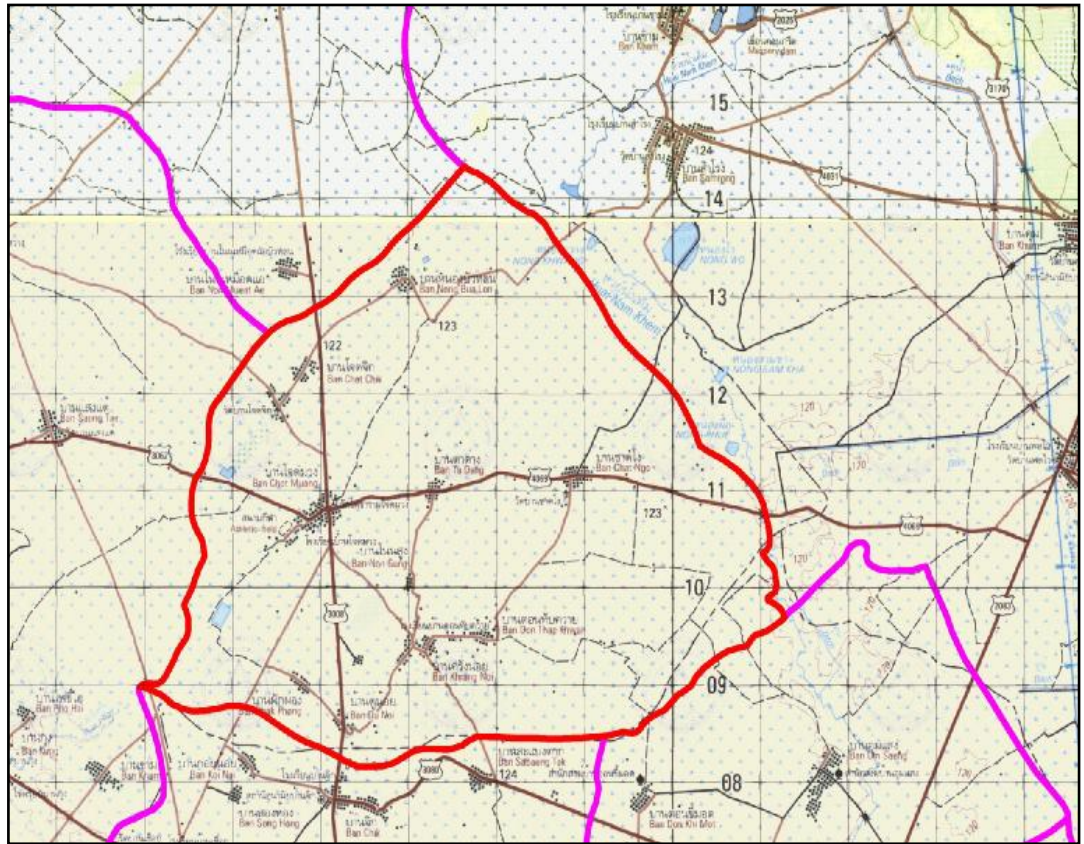
มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลคลีกลิ้ง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร
ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลจิกสังข์ทอง อำเภอราชสีห์ จังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลกุง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

แบ่งการปกครองตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ออกเป็น ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
หมู่ ๑	บ้านฝักผ่อง
หมู่ ๒	บ้านดอนทัพควาย
หมู่ ๓	บ้านหนองบัวหล่น
หมู่ ๔	บ้านโจดม่วง
หมู่ ๕	บ้านตาต่าง
หมู่ ๖	บ้านครั้งน้อย
หมู่ ๗	บ้านโจดจิก
หมู่ ๘	บ้านขาดโจ
หมู่ ๙	บ้านคูน้อย
หมู่ ๑๐	บ้านโจดม่วง

แผนที่ตำบลจอม่วง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

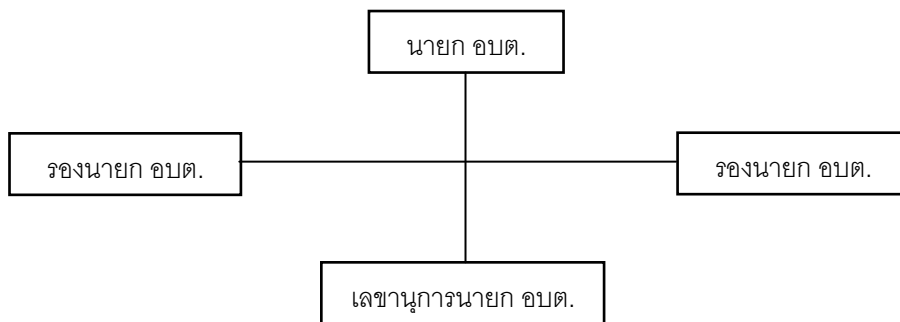

ข้อมูลศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง

๑. นายประยูร นิยม	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
๒. นายสวัสดิ์ นากรณ์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
๓. นางพวงพยอม นิยม	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
๔. นายพิชัย ก้องสนั่น	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง

โครงสร้างคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง

๑. นางสุกัลยา คำจันทร์	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
๒. นางพิมพ์า นิยม	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
๓. นางสุจี อุ่นคำ	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
๔. นายสวาท แก่นสาร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๑
๕. นายบุญมา นิยม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๑
๖. นายประเวช หล้าศรี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๒
๗. นายสุดใจ ลุนหล้า	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๒
๘. นางดวงจันทร์ วิรุณพันธ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๓
๙. นางสนิท จันเจริญ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๔
๑๐. นายสิมมา พรราวศรี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๔
๑๑. นางสมัย อุตระวิเศษ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๕
๑๒. นายสมพงษ์ แสนโคตร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๕
๑๓. นายจันทิ แสงศรี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๗
๑๔. นายสัมฤทธิ์ นากรณ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๘
๑๕. นายทรงศักดิ์ กมล	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๙
๑๖. นายสมพงษ์ ตูพิลา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๙
๑๗. นายรัศมี บุญเกลี้ยง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง หมู่ ๑๐

ศักยภาพของฝ่ายประจำ	
โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ (จำนวน ๕ สำนัก/กอง)	
อัตรากำลังข้าราชการส่วนท้องถิ่น	กรอบพนักงานจ้าง
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล(ระดับกลาง)	
๑. สำนักงานปลัด (๐๑)	
(๑) หัวหน้าสำนักปลัด (นักบริหารงานทั่วไประดับต้น)	(๑) ผช.จพง.เกษตร
(๒) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ชก.)	(๒) ผช.จพง.ธุรการ
(๓) นักจัดการงานทั่วไป (ปก.)	(๓) ผช.จพง.ธุรการ
(๔) นักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	(๔) นักการภารโรง
(๕) เจ้าพนักงานธุรการ(ปง.)	(๕) คนงานทั่วไป (๒)
	(๖) ยาม
	(๗) พนักงานขับเครื่องจักรกลขนาดเบา (รถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์)
๒. กองคลัง (๐๔)	
(๑) ผู้อำนวยการกองคลัง(นักบริหารงานคลังระดับต้น)	(๑) ผช.จพง.การเงินและบัญชี
(๒) นักวิชาการเงินและบัญชี (ชก.)	(๒) ผช.จพง.ธุรการ
(๓) นักวิชาการจัดเก็บรายได้ (ปก.)	
(๔) เจ้าพนักงานพัสดุ(ชง.)	
๓. กองช่าง (๐๕)	
(๑) ผู้อำนวยการกองช่าง(นักบริหารงานช่างระดับต้น)	(๑) ผช.นายช่างโยธา
(๒) นายช่างโยธา (ชง.)	(๒) พนักงานจตมาตรวัดน้ำ
(๓) เจ้าพนักงานประปา(ปง./ชง)(ว่าง)	
(๔) เจ้าพนักงานธุรการ (ปง.)	
๔. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (๐๘)	
(๑) ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (นักบริหารงานศึกษาระดับต้น)	(๑) ผู้ช่วยนักสันทนากการ
(๒) นักวิชาการศึกษา (ปก.)	(๒) ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ)
(๓) นักวิชาการวัฒนธรรม (ปก.)	(๓) ผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ)
(๔) ครูผู้ดูแลเด็ก (คศ.๒)	
(๕) ครูผู้ดูแลเด็ก (อัตรว่าง)	
๕. กองสวัสดิการสังคม (๑๑)	
(๑) ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม (นักบริหารงานสวัสดิการสังคมระดับต้น)	
(๒) นักพัฒนาชุมชน (ปก.)	
(๓) เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (อัตรว่าง)	

องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วงแบ่งโครงสร้างการบริหารออกเป็น ๑ สำนัก กับอีก ๔ กอง รวมทั้งหมด ๕ ส่วนราชการ รวมข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๑ อัตรา พนักงานจ้าง จำนวน ๑๕ อัตรา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓๖ อัตรา โดยมีภารกิจดังนี้

๑. สำนักงานปลัด อบต.

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการสารบรรณ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำร่างข้อบัญญัติต่าง ๆ การจัดทำทะเบียนคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจ การให้คำปรึกษางานในหน้าที่และความรับผิดชอบ การปกครอง การบังคับบัญชา พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง กการบริหารงานบุคคลของ อบต.ทั้งหมด การดำเนินการ เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งความรับผิดชอบออกเป็น ๕ งาน ได้แก่

๑.๑ งานบริหารงานทั่วไป

- งานธุรการ
- งานบริหารงานบุคคล
- งานเลือกตั้งและทะเบียนข้อมูล
- งานตรวจสอบภายใน
- งานทะเบียนข้อมูลบุคลากร
- งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๒ งานนโยบายและแผน

- งานนโยบายและแผน
- งานวิชาการ
- งานข้อมูลและประชาสัมพันธ์
- งานงบประมาณ
- งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๓ งานกฎหมายและคดี

- งานกฎหมายและคดี
- งานร้องเรียนร้องทุกข์และอุทธรณ์
- งานข้อบัญญัติและระเบียบ
- งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๔ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- งานอำนวยความสะดวก
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานฟื้นฟู
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

๑.๕ งานกิจการสภา อบต.

- งานระเบียบข้อบังคับการประชุม
- งานการประชุม
- งานอำนวยความสะดวกและประสานงาน
- งานส่งเสริมและสนับสนุนความรู้และวิชาการแก่สมาชิกสภา อบต.
- งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. กองคลัง

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและทะเบียนรายรับ-รายจ่ายเงินทุกประเภทงานเกี่ยวกับการเงินการเบิกจ่ายเงินการเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน การฝากเงิน การตรวจเงิน อบต. รวบรวมสถิติเงินได้ประเภทต่าง ๆ การเบิกตัดปี การขยายเวลาเบิกจ่ายงบประมาณ การหักภาษีและการนำส่งเงินคงเหลือประจำวัน การรับและการจ่ายขาดเงินสะสมของ อบต. การยืมเงินทศรองราชการ การจัดหาผลประโยชน์จากสิ่งก่อสร้างและทรัพย์สินของ อบต. ตรวจสอบงานของจังหวัดและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินการเร่งรัดใบสำคัญและเงินยืมค้างชำระ การจัดเก็บภาษี การประเมินภาษี การเร่งรัดจัดเก็บรายได้ การพัฒนารายได้ การออกใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งความรับผิดชอบออกเป็น งานดังนี้

๒.๑ งานการเงิน

- งานการเงิน
- งานรับเงินเบิกจ่ายเงิน
- งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน
- งานเก็บรักษาเงิน
- งานจัดเก็บฎีกาและเอกสารทางการเงิน
- งานรับ
- ส่งเอกสารทางการเงิน

๒.๒ งานบัญชี

- งานการบัญชี
- งานทะเบียนการคุมเบิกจ่ายเงิน
- งานงบการเงินและงบทดลองจ่าย
- งานแสดงฐานะทางการเงิน

๒.๓ งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้

- งานภาษีอากรค่าธรรมเนียมและค่าเช่า
- งานพัฒนารายได้
- งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับ
- งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้

๒.๔ งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ

- งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- งานพัสดุ
- งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์
- งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๓. กองช่าง

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการสำรวจออกแบบและจัดทำโครงการ ใช้จ่ายเงินของ อบต. การอนุมัติ เพื่อดำเนินการตามโครงการที่ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ของ อบต. งานบำรุงซ่อม และจัดทำทะเบียน สิ่งก่อสร้าง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. การให้คำแนะนำปรึกษา เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ และการออกแบบ

ก่อสร้าง แก่อบต. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง งานควบคุมอาคาร การดูแล ควบคุม ปรีक्षा ซ่อมแซม วัสดุครุภัณฑ์ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายนอกเป็น ๔ งาน คือ

๓.๑ งานก่อสร้าง

- งานก่อสร้างและบูรณะถนน
- งานก่อสร้างและบูรณะสภาพและโครงการพิเศษ
- งานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคม
- งานบำรุงรักษาเครื่องจักรและยานพาหนะ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒ งานออกแบบและควบคุมอาคาร

- งานสถาปัตยกรรมและมัณฑนศิลป์
- งานวิศวกรรม
- งานประเมินราคา
- งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร
- งานบริการข้อมูลและหลักเกณฑ์
- งานออกแบบ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๓.๓ งานประสานสาธารณูปโภค

- งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา
- งานขนส่งและวิศวกรรมจราจร
- งานระบายน้ำ
- งานจัดตกแต่งสถานที่
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๓.๔ งานผังเมือง

- งานสำรวจและแผนที่
- งานวางผังพัฒนาเมือง
- งานควบคุมทางผังเมือง
- งานจัดรูปที่ดินและฟื้นฟูเมือง
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๔. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับ การปฏิบัติงานทางการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจัยและพัฒนาหลักสูตร การแนะแนว การวัดผลประเมินผลการพัฒนาตำราเรียน การวางแผนการศึกษาของมาตรฐานสถานศึกษา การจัดบริการส่งเสริมการศึกษา การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา ส่งเสริม การวิจัยการวางแผนการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติการศึกษาเพื่อนำไปประกอบ การพิจารณา กำหนด นโยบาย แผนงานและแนวทางการปฏิบัติ ในการจัดการศึกษา การเผยแพร่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่น ที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายนอกเป็น ๒ งาน คือ

๔.๑ งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- งานข้อมูลพัฒนาการเด็ก
- งานวิชาการและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก
- งานกิจกรรมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- งานติดตามและประเมินผล
- งานจัดเก็บเอกสาร รับส่งเอกสาร

๔.๒ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- งานห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ และเครือข่ายทางการศึกษา
- งานกิจการศาสนา
- งานส่งเสริมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม
- งานกิจการเด็กและเยาวชน
- งานกีฬาและนันทนาการ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

๕. กองสวัสดิการสังคม

มีภาระหน้าที่เกี่ยวข้องการงานสวัสดิการสังคม ซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ การพัฒนาชุมชน การจัดระเบียบชุมชนหนาแน่น และชุมชนแออัด การส่งเสริมกีฬา การจัดให้มีและ สนับสนุนกิจกรรมศูนย์เยาวชน การส่งเสริมงาน ประเพณีท้องถิ่น และกิจกรรมทางศาสนา งานห้องสมุด และ งานสวนสาธารณะ การให้คำปรึกษาแนะนำ หรือตรวจสอบเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคม และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องของ มีทั้งหมด ๓ งาน ดังนี้

๕.๑ งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน

- งานสวัสดิการสังคม คนชรา คนพิการและทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคเอดส์
- ดำเนินการจัดทำทะเบียนข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ คนพิการ ผู้ปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ผู้ด้อยโอกาสและภูมิปัญญาผู้สูงอายุ
- งานการรับขึ้นทะเบียนขอรับสวัสดิการของผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์
- ให้คำปรึกษา แนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบและการขอรับสวัสดิการต่างๆ กับผู้นำชุมชนและบุคคลหรือครอบครัวที่มาขอรับบริการสังคม
- งานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน
- งานกองทุนสวัสดิการชุมชน
- งานสภาองค์กรชุมชน
- งานศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชน
- งานเครือข่ายพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- งานอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- งานชมรมผู้สูงอายุ
- งานอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ
- งานการส่งเสริมสวัสดิการเด็กและเยาวชน
- งานการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลชุมชนและศึกษาวิเคราะห์
- งานวิจัยเพื่อวางแผนงานการพัฒนาชุมชน

- งานจัดระเบียบชุมชน
- งานจัดทำทะเบียนกลุ่มและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- งานส่งเสริมการร่วมกลุ่มทำอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว
- งานส่งเสริมการทำงานของศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล
- งานผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน
- งานกองทุนหมู่บ้าน
- งานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต
- งานการให้คำปรึกษา แนะนำ อบรมการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม

ต่างๆ ให้เข้มแข็ง

- งานส่งเสริมการจัดทำแผนชุมชนด้านการพัฒนาชุมชน
- งานส่งเสริมการมีส่วนร่วมมือของประชาชน

๕.๒ งานสังคมสงเคราะห์

- งานสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย คนพิการและทุพพลภาพ ผู้ป่วยเอดส์ เด็กด้อยโอกาส สตรีหม้าย ผู้สูงอายุที่อยู่ในครอบครัวยากจน บุคคลไร้ที่พึ่ง คนเร่รอน
- งานสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์
- งานสำรวจข้อมูลและทำทะเบียนข้อมูลผู้ด้อยโอกาสแก้ไขผู้มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย
- งานพิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี
- งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๕.๓ งานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี

- งานส่งเสริมอาชีพและข้อมูลแรงงาน
- งานพัฒนาสตรีและเยาวชน
- งานสนับสนุนกิจกรรมของเด็กและสตรี
- การให้คำแนะนำกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP
- งานให้คำปรึกษา แนะนำอบรมส่งเสริมการดำเนินงานกลุ่มสตรี
- งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

บทบาท/การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการทางการเมืองและการบริหาร

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การช่วยเหลืองานขององค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมจัดทำแผนพัฒนาตำบล การประชุมประชาคมแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตำบล การประชุมการจัดอบรมกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง การรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาโรคไข้เลือดออก ฯลฯ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง เป็นพื้นที่ลุ่มที่ตอน ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำนา ประชาชนส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล ซึ่งมี ๔ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกรรโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๔๒ องศาเซลเซียส ช่วงอากาศร้อนจัดจะมีอุณหภูมิสูงถึง ๔๔ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจจะนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์และอาจยาวนานถึงกลางเดือน มีนาคมในบางปี ในช่วงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๗ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๘๙ % ดินลูกรังประมาณ ๑ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

หมู่บ้านในตำบลโจม่วงที่ถูกจัดตั้งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ มีทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของหมู่บ้านจำนวน ๑๐-๑๕ คน แบ่งเขตการปกครองดังนี้

หมู่ ๑ บ้านผักผ่อง	นางอรุณศรี	โม่งมาด	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๒ บ้านดอนทัพควาย	นายสาย	ศรีวาทิ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๓ บ้านหนองบัวหล่น	นายบุญนำ	ศรีพลัง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๔ บ้านโจม่วง	นายทองมวล	ศรีมน	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๕ บ้านตาต่าง	นางบุญล้น	ธรรมวัตร	กำนันตำบลโจม่วง
หมู่ ๖ บ้านครั้งน้อย	นายวิจิตร	วิรุณพันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๗ บ้านโจมจิก	นายทวีศักดิ์	อุดทา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๘ บ้านชาดโง	นายธวัชมัน	จันเจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๙ บ้านตู่้อย	นายศักดิ์สิทธิ์	ลาสุน	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๑๐ บ้านโจม่วง	นางไสว	วิรุณพันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นของตำบลโจม่วง แบ่งออกเป็น ๑๐ หมู่บ้าน ๑๐ หน่วยเลือกตั้งมีสมาชิกสภาท้องถิ่นได้หมู่บ้านละ ๒ คน รวม ๒๐ คน มีคณะผู้บริหาร จำนวน ๔ คน

ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นจำนวน ๒,๐๔๙ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๑,๖๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๐ จำนวน ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลโจม่วงคือ ขอความร่วมมือ

ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ต้องการ เกี่ยวกับข้อมูลของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการประชุมทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ศึกษาดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลและโครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

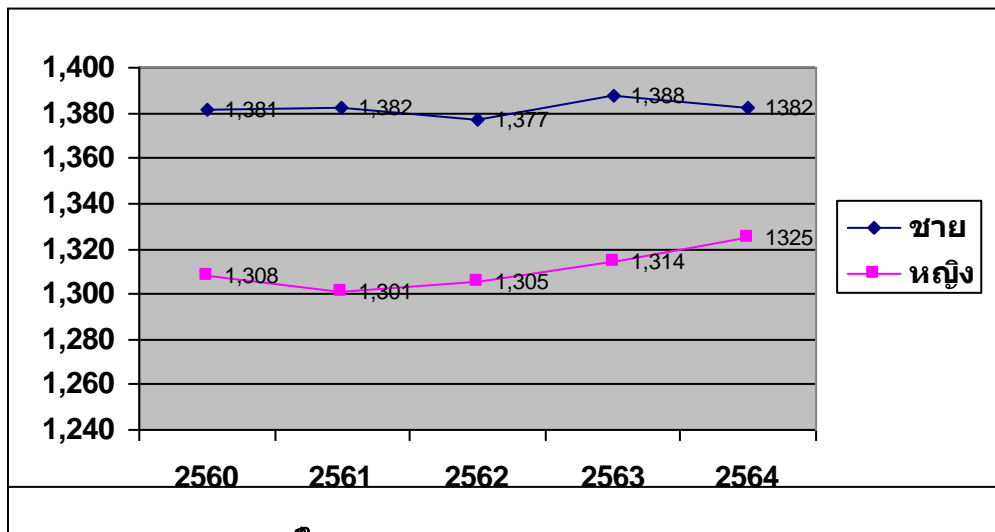
หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านผักผ่อง	๗๖	๖๘	๑๔๔	
๒	บ้านดอนทัพควาย	๑๑๙	๑๓๐	๒๔๙	
๓	บ้านหนองบัวหล่น	๑๖๓	๑๕๑	๓๑๔	
๔	บ้านโจดม่วง	๑๗๐	๑๖๗	๓๓๗	
๕	บ้านตาต่าง	๑๑๓	๑๐๐	๒๑๓	
๖	บ้านครั้งน้อย	๑๗๐	๑๗๑	๓๔๑	
๗	บ้านโจดจิก	๒๐๐	๑๗๔	๓๗๔	
๘	บ้านชาดโจ	๑๘๔	๑๗๙	๓๖๓	
๙	บ้านดู่้อย	๖๘	๗๐	๑๓๘	
๑๐	บ้านโจดม่วง	๑๑๙	๑๑๕	๒๓๔	
	รวม	๑,๓๘๒	๑,๓๒๕	๒,๗๐๗	

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๒๔๔	๒๕๕	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๘๕๗	๘๙๕	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๒๒๔	๒๓๒	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๑,๓๒๕	๑,๓๘๒	ทั้งสิ้น ๒,๗๐๗ คน

หมายเหตุ: ข้อมูลสถิติจากทะเบียนบ้าน แยกรายพื้นที่ ระดับตำบล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๔

๓.๒.๑ ข้อมูลเปรียบเทียบจำนวนประชากรย้อนหลัง

๓.๑.๒ การคาดการณ์ในอนาคต

จากการเปรียบเทียบข้อมูลประชากรย้อนหลัง ๕ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ (ตามแผนภูมิ ๓.๒.๑) พบว่าอัตราการเพิ่มของประชากรค่อนข้างน้อยในปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ อัตราการเพิ่มของประชากรชายต่ำกว่าอัตราการเพิ่มของประชากรหญิง ในอนาคตระยะ ๕ ปีข้างหน้า คาดว่าจำนวนประชากรอาจเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการส่งเสริมในด้านการจัดสวัสดิการเด็กแรกเกิดจากภาครัฐ เด็กแรกเกิดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเทียบกับอัตราการเสียชีวิตของผู้สูงอายุ

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๗๐ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ให้กับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

สถานศึกษาในตำบล

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.โจดม่วง จำนวน ๑ แห่ง
- โรงเรียนประถม จำนวน ๒ แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา(ขยายโอกาส) จำนวน ๑ แห่ง
- กศน.ตำบลโจดม่วง จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

ในพื้นที่ตำบลโจดม่วง มีสถานพยาบาลจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโจดม่วง เปิดให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชนตำบลโจดม่วง และมีการให้ความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน ได้แก่ อบต.โจดม่วง รพ.สต.โจดม่วง โรงเรียนในพื้นที่ ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดและ

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง อำเภอศีลาจาด จังหวัดศรีสะเกษ

โรคติดต่อ เช่น โรคไข้เลือดออก มีการทำบันทึกข้อตกลงระหว่าง รพ.สต.จอมม่วง กับ อบต.จอมม่วง ในการจัดตั้ง กองทุน สป.สช. เพื่อให้บริการในระดับพื้นที่ด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล และมีการร่วมให้ความร่วมมือในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขตามนโยบายของรัฐบาล ทุกครัวเรือนมีส่วนร่วมใช้ทั้งหมด ตามมาตรฐานกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันโรคติดต่อ

๔.๓ อาชญากรรม

ในปี ๒๕๖๔ ไม่มีอาชญากรรมเกิดขึ้นในตำบลจอมม่วง จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือเยาวชนในตำบลมีการดื่มสุรา เสพสิ่งเสพติด อาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของ อบต.ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการอบรมให้ความรู้แก่เยาวชน จัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำหมู่บ้าน การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทาง อบต.จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของตำบลจอมม่วง จากการที่ทางสถานีตำรวจศึลาลาดได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าในเขตตำบลจอมม่วงมีผู้ที่ติดยาเสพติดจำนวนมากแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อยและยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของ อบต. ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหของ อบต.สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วงก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วงได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. รับลงทะเบียนเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. จัดทำโครงการสร้างและซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ รายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส
๕. ให้การช่วยเหลือวัสดุอุปกรณ์ซ่อมแซมบ้านเรือนประชาชนที่ได้รับความเสียหายกรณีเกิดวาตภัยและภัยสาธารณะพร้อมมอบถุงยังชีพช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัย

๕. ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในพื้นที่ทุกกรณี

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง เป็นการคมนาคมทางบกทั้งหมด ประกอบด้วย

-	ถนนลาดยาง	จำนวน	๖	สาย
-	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก(คสล.)	จำนวน	๑๖	สาย
-	ถนนหินคลุก	จำนวน	๙	สาย
-	ถนนลูกรัง	จำนวน	๑	สาย
-	ถนนดิน	จำนวน	-	สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือ ไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๕.๓ การประปา

การประปา ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงมีกิจการประปาเป็นของ อบต.เอง จำนวน ๔ แห่ง เป็นระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง ระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง และระบบประปาบาดาล จำนวน ๒ แห่ง(ใช้งานได้ ๑ แห่ง) สามารถให้บริการได้ครอบคลุม ๖ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ ๘, หมู่ ๕, หมู่ ๒, หมู่ ๖, หมู่ ๔, และหมู่ ๑๐ อีก ๔ หมู่บ้าน เป็นประปาที่บริหารจัดการโดยชุมชนเอง ปัญหาที่เกิดจากระบบประปาของ อบต.คือ ชำรุดบ่อย มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากท่อประปาชำรุดบ่อยและระหว่างมีการซ่อมแซมจะเปิดให้ใช้ระบบประปาแบบบาดาลสำรองให้ประชาชนใช้ไปก่อนระหว่างซ่อม ซึ่งน้ำบาดาลในพื้นที่ตำบลโจดม่วงมีลักษณะเป็นน้ำค้ำ ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ประปาของ อบต.ยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบัน ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง น้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค อบต.ไม่สามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้หมู่บ้านได้ การแก้ปัญหาคือ การกลับไปใช้ระบบประปาบาดาล ซึ่งบางครั้งที่สารส้มหมด น้ำอาจจะมี ความขุ่นข้นของตะกอนสีแดง เกิดน้ำค้ำ สร้างความเดือดร้อนในการใช้น้ำให้แก่ประชาชน

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันไม่มีโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ เนื่องจากประชาชนนิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้สะดวกรวดเร็ว และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในการติดต่อสื่อสาร เช่นการโทรเข้า-ออก ผ่านแอปพลิเคชัน เฟสบุ๊ค ไลน์ ฯลฯ ให้ความสะดวกและประหยัดมากกว่าการใช้

โทรศัพท์สาธารณะ สำหรับส่วนราชการ ยังคงใช้โทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสารแต่ไม่ได้เปิดให้ประชาชนใช้เป็นบริการสาธารณะ

๕.๔ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง ไม่มีสำนักงานไปรษณีย์ การขนส่งพัสดุครุภัณฑ์ต้องเดินทางเข้าไปใช้บริการ ณ ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอราชสีห์ไศล แต่ในปัจจุบัน มีหน่วยงานเอกชนหลายบริษัทที่ให้บริการรับ-ส่งพัสดุที่เข้าถึงผู้รับบริการ มีบริการรับ - ส่งพัสดุถึงบ้าน ทำให้การส่งวัสดุครุภัณฑ์เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและง่ายขึ้น

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง ร้อยละ ๙๓ ประกอบอาชีพทำนา ผลิตผลการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว สัตว์ผลการประกอบอาชีพโดยประมาณ ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรวม ร้อยละ ๙๓ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ ๕๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง ร้อยละ ๔๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย ร้อยละ ๓๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

การประกอบอาชีพในครอบครัวหนึ่งอาจมีมากกว่า ๑ อาชีพ เช่น ครอบครัวที่ประกอบอาชีพทำนา อาจมีการเลี้ยงสัตว์เป็นรายได้หลักและอาจมีการรับจ้างและค้าขายตามโอกาส ไม่สามารถจำแนกได้ชัดเจน

๖.๒ การประมง

ในเขตพื้นที่ตำบลจอมม่วงไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน จึงไม่มีการประมงในพื้นที่

๖.๓ การปศุสัตว์

ปัจจุบันเกษตรกรหันมาให้ความสนใจในการปศุสัตว์มากขึ้น เนื่องจากราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ การเลี้ยงสัตว์จึงเป็นอาชีพเสริมที่อาจกลายเป็นรายได้หลัก และในปัจจุบัน

๖.๔ การบริการ

ในพื้นที่ตำบลจอมม่วงมีสถานประกอบการที่ให้บริการ ดังนี้

- ร้านค้า จำนวน ๒๗ แห่ง
  - ร้านขายอาหารตามสั่ง จำนวน ๘ แห่ง
  - ปั่นน้ำมันและก๊าซ จำนวน ๔ แห่ง
- โรงเรียน จำนวน ๑๑ แห่ง
  - อุ้งมอรถยนต์ จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านซ่อมเครื่องยนต์ขนาดเล็ก จำนวน ๓ แห่ง
  - ร้านขายยา จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านรับซื้อของเก่าเพื่อจำหน่าย จำนวน ๖ แห่ง
- เชียงเนื้อ จำนวน ๑ แห่ง

-	ร้านเสริมสวย	จำนวน	๒	แห่ง
-	ผลิตภัณฑ์แวตตากแห้ง	จำนวน	๑	แห่ง
-	ร้านขายวัสดุก่อสร้าง	จำนวน	๑	แห่ง
-	ร้านซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า	จำนวน	๑	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ตำบลโจดม่วงไม่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้น ดังนั้น ส่วนใหญ่จึงเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวตามเทศกาลงานประเพณี งานบุญต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงจัดขึ้น เช่นงานประเพณีบุญบั้งไฟ งานบุญพระเวทเทศมหาชาติ เป็นต้น

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในพื้นที่ตำบลโจดม่วง มีอุตสาหกรรมโรงฟอกหนัง จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๖.๗.๑ การพาณิชย์

ร้านขายวัสดุและรับเหมาก่อสร้าง	จำนวน	๑	แห่ง
ตลาดชุมชนตำบลโจดม่วง	จำนวน	๑	แห่ง

๖.๗.๒ กลุ่มอาชีพ

ตำบลโจดม่วงเป็นตำบลที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านอาชีพเสริมให้แก่ประชาชน ดังนั้นเกือบทุกหมู่บ้านจึงมีกลุ่มอาชีพ ดังนี้

๑. กลุ่มอาชีพปลูกผักสวนครัวเพื่อจำหน่าย บ้านผักผ่อง หมู่ ๑
๒. กลุ่มผู้ผลิตไซซิง บ้านหนองบัวหล่น หมู่ ๓
๓. กลุ่มทอผ้าไหม บ้านโจดม่วง หมู่ ๔
๔. กลุ่มทอเสื่อพับ บ้านโจดม่วง หมู่ ๔
๕. กลุ่มกลุ่มผู้เลี้ยงสุกร บ้านตาต่าง หมู่ ๕
๖. กลุ่มอาชีพผู้เลี้ยงวัว บ้านดู่น้อย หมู่ ๙
๗. กลุ่มทอเสื่อพับ บ้านดู่น้อย หมู่ ๙
๘. กลุ่มศูนย์ข้าวดู่น้อย บ้านดู่น้อย หมู่ ๙
๙. กลุ่มแปรรูปเสือกก บ้านดู่น้อย หมู่ ๙
๑๐. กลุ่มทอผ้าไหม บ้านโจดม่วง หมู่ ๑๐
๑๑. กลุ่มทอเสื่อพับ บ้านโจดม่วง หมู่ ๑๐

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่อายุ ๑๘-๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ประชากรแรงงานอายุระหว่าง ๑๘-๖๐ ปี ประมาณร้อยละ ๖๐ จะอยู่ในภาคอุตสาหกรรมนอกพื้นที่ ส่วนแรงงานในภาคเกษตรจะเป็นแรงงานวัย ๓๕- ๗๐ คิดเป็นร้อยละ ๔๐

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนร้อยละ ๑๐๐ นับถือศาสนาพุทธ แต่ประชาชนบางส่วนมีความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ มีการตักบาตรทำบุญในเทศกาลและโอกาสต่าง ๆ มีสถาบันและองค์กรศาสนา ดังนี้

๑. วัดโพธารามบ้านโจดม่วง
๒. วัดบ้านชาดโจ
๓. สำนักสงฆ์บ้านหนองบัวหล่น
๔. สำนักสงฆ์บ้านโจดจิก

๗.๒ ประเพณีและงานประจำ

ตำบลโจดม่วง มีการจัดงานประเพณีที่สำคัญ ดังนี้

๑. งานบุญผไทพวยเทศมหาชาติ
๒. งานประเพณีสงกรานต์และวันผู้สูงอายุ
๓. งานประเพณีเข้าพรรษา- ออกพรรษา
๔. งานตักบาตรเทโวโลหณะ
๕. งานประเพณีลอยกระทง
๖. งานบุญกฐิน-บุญสังฆทาน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาท้องถิ่น

๗.๓.๑ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่

- ๑) การทอเสื่อกก โดยกลุ่มอาชีพทอเสื่อกก หมู่ ๔ หมู่ ๙ และหมู่ ๑๐
- ๒) การแปรรูปเสื่อกกเป็นเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น แจกัน กล้องทิชชู กระเป๋า เป็นต้น
- ๓) การทอผ้าไหม โดยกลุ่มอาชีพทอผ้าไหม บ้านโจดม่วง หมู่ ๑๐

๗.๓.๒ ภาษาถิ่น คือ ภาษาอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองของที่ระลึก

๑. ข้าวปลอดสารเคมี
๒. เครื่องใช้ที่แปรรูปจากเสื่อกก เช่น กระเป๋าถือ กล้องทิชชู แจกัน กล้องใส่เครื่องประดับ
๓. ไซตักกุง
๔. ไม้กวาดทางมะพร้าว
๕. ผ้าไหมทอมือ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐมาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

เป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนยุทธศาสตร์ชาติอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศรวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนที่มุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมี

ความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่นคง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มีใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่

เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

หลักการ : หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก

“ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”

วิสัยทัศน์ (Vision) ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่กำหนดว่า **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”**

กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดอนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดจะต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและสิ่งแวดล้อมที่องค์ระหว่างประเทศกำหนดขึ้น เช่น การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และไทยแลนด์ ๔.๐

จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยมีแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเป็นแผนแรกที่ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยงการขับเคลื่อนการพัฒนาซึ่งกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนารวมทั้งกำหนด แผนงาน/โครงการสำคัญ(Flagship Program)และประเด็นพัฒนาเชิงบูรณาการที่สำคัญในช่วง ๕ ปีแรก ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติจะทำให้ระบบการจัดสรรงบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน กฎ ระเบียบวินัยทางการเงินและการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาตลอดจนระบบการติดต่อประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

ในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ มีแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาคและเมือง ที่กำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมืองเกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สภาปฏิรูปแห่งชาติและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปี ต่อจากนี้

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบ วินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุขโดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพและการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนที่มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืนสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ
๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมี การทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา
๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมือง เพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่
๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

**เป้าหมาย : เป้าหมายรวม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย**

๑. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและ พฤติกรรมตามบรรทัดฐาน
ที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้ เท่าทันสถานการณ์ มีความ
รับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญ งามงามทางจิตวิญญาณ มีวิถี
ชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานราก มีความเข้มแข็ง
ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มี คุณภาพอย่าง
ทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่ เศรษฐกิจฐานบริการ
และดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่
เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิต
และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูง
ใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการ ให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลด
ความเหลื่อมล้ำโดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัย
สนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการ ขยายตัวของภาคการผลิต
และบริการ

๔. ทู่นทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่ เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำโดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของ พื้นที่ประเทศ
เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อย
ละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ ได้รับการ
จัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์
มาตรฐาน

๕. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่ม
ความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และ ความคิดในสังคมลดลง ปัญหา
อาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่ง สินค้าและค่านิยมลดลง มี
ความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการ
กำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการ
พัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่า การลงทุนและการส่งออกของ
ไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๖. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจ
และมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน ดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่ม
การใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหาร จัดการขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบัน การจัดการนานาชาติและอันดับ
ความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบ งบประมาณมีประสิทธิภาพสูง
ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มี ความรู้ความสามารถและ
ปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา : ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑) **ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์** ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

(๒) พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

(๓) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

(๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและ ภาชีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว

(๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วม ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบางและส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม** การพัฒนา ในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของ คุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่ม โอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแล นักเรียนที่ครอบครัুদ্ধั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อระดับสูง

(๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออมและจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการ ผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกัน มากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถ ท ารายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาค การเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจ ส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การ บริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้าง ความ เชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อ ยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วาง อนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้า การ ลงทุน

๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการ ลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้าง สมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม
- (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- (๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัย พิบัติ
- (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่ม บทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัย คุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการ ปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษา ผลประโยชน์ของชาติมี ความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และ แผนงานด้านความมั่นคงมี การบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิด ความสงบในสังคมและอำนาจไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับ ต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่ง อำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล
- (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาค ประชาชน

๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤตมิชอบ และ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาด ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการ ยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤตมิชอบใน สังคมไทย การพัฒนา ระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่าง จริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลด สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้ง ประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการที่ดีขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลด จำนวนการดำเนินคดี กับผู้มีได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความ โปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลัง ภาครัฐเพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ
- (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล เพื่อให้ ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความ ต้องการ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชน ได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤตมิชอบเพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และ ยุติธรรม
- (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับ ข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพและการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุน การพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้

พลังงานและลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำเพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบ ขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานใน กรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการ อำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการ พัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนา ระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

(๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การ พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

(๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(๔) พัฒนา ด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหาร จัดการ การผลิตและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

(๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้าน แรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับ ประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่ สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ ประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและ ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่ นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค นวัตกรรมด้านการออกแบบและ การจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย

(๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการ ผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทย ต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อ เสริมจุดเด่น ในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของ ประชากรใน เขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนา เมืองให้เป็น เมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัว ของการ พัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของ ไทยกับ ประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการ กระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม ในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่ม มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้ เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคมูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมาย การพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อม เมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมี ส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาค ประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

(๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐาน การผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของ พื้นที่ พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑๐) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศ ของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยาย ความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการ ขับเคลื่อนต่อเนื่อง จากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้าและการ ลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับ ประเทศในอนุภูมิภาค และภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตาม แนวระเบียบ เศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุ ภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียบเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาค อาเซียน เอเชียตะวันออกและเอเชียใต้และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศและแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย
- (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้าน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
- (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
- (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย
- (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือ กับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
- (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ
- (๗) เข้าร่วมเป็น ภาควิชาความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
- (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
- (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติมีหลักการและแนวทาง ดำเนินงาน สรุปได้ ดังนี้ **หลักการ**

- ๑) ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกรอบทิศทางหลักและแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม
- ๒) กระจายการพัฒนาลงสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วม ให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาและเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากชุมชนสู่ประเทศและประเทศสู่ชุมชน
- ๓) เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้ เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ ท้องถิ่นและชุมชน
- ๔) ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ เอกชน และสื่อมวลชน อย่างบูรณาการ ให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพโดยกระบวนการสร้างเครือข่าย หรือคลัสเตอร์ที่ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่
- ๕) ระบบการบริหารจัดการแผนสู่การปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกันในระดับ ต่างๆ ตั้งแต่ระดับยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านและแผนปฏิบัติการ และระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพที่ตอบสนองการพัฒนาเชิงบูรณาการ การพัฒนาเชิงพื้นที่และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง รวมทั้งระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐ ที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และผลของการพัฒนาอย่างแท้จริง

แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑) สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อม เข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสร้างความเข้าใจกับภาคีทุกภาคส่วนโดยกำหนดกิจกรรมดำเนินการ ประเด็นสื่อสารและเครื่องมือสื่อประชาสัมพันธ์แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย (Stakeholder) ของการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สศช. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคและชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำประเด็นการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปขับเคลื่อนผ่านกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่และสร้างแนวร่วมการพัฒนาของ สศช.

๒) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล แผนเฉพาะด้านและแผนปฏิบัติการโดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ ของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ นำไปสู่การกำหนดแผนงานโครงการ การระดมทรัพยากรและแนวทางการร่วม ดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ รวมถึงบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันและจัดทำเป็นแผนการลงทุน การพัฒนา/แผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติภายใต้ ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อปิดช่องว่างการพัฒนา (Development Gap) ของประเทศในแต่ละช่วงเวลาและสร้างรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓) หน่วยงานกลาง อาทิ สศช. สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วมการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในการกำหนดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการและภารกิจหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔) ผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ ที่สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อย่างเป็นทางการ และส่งเสริมให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ กรอ. ส่วนกลางกระจายความรับผิดชอบ และภารกิจให้ กรอ. จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากขึ้น โดยคำนึงถึงความ สอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติและความเชื่อมโยงในระดับพื้นที่

๕) สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ โดยกำหนดให้มีการผลักดันปัจจัยหลักให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญ อาทิ นำการศึกษาวิจัย มาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อ การขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับต่างๆ โดยนำเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายมาใช้ประเมินอย่างมี ประสิทธิภาพ

๖) เพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถ ขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การตั้งและการเชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ให้นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นกรอบการ ดำเนินงานขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาระดับประเทศและพื้นที่โดยให้จังหวัดเป็นจุดประสาน

การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

แนวคิด หลักการ และแนวทางดำเนินการ ดังนี้

แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมเน้นการติดตาม ประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และ ผลกระทบ ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผล อย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการให้ หน่วยงานหรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล มีหลักเกณฑ์การติดตาม ประเมินผลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลาง และถูกต้องตามหลักวิชาการ

แนวทางการประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแบบมี ส่วนร่วม ดำเนินการโดย

๑) วางระบบการติดตามประเมินผล ๓ ระยะเวลา ประกอบด้วย การประเมินผลก่อนการ ปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการ การประเมินผลระหว่างดำเนินการ และการ ประเมินผลหลังการดำเนินงาน

๒) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับกระทรวงและงานที่เกี่ยวข้องมากกว่า หนึ่งกระทรวง เพื่อเชื่อมโยงตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการกระทรวงและกลุ่มกระทรวงกับ เป้าหมายของ ยุทธศาสตร์ชาติรวมทั้งเป้าหมายและประเด็นพัฒนาสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับจังหวัดและ พื้นที่ เพื่อเชื่อมโยง แผนปฏิบัติการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ

๔) ตั้งหน่วยวิจัย ผูกอบรวม และตรวจสอบมาตรฐานระบบติดตามและ ประเมินผล เพื่อให้ ระบบติดตามประเมินผลมีมาตรฐานสากลและพัฒนาให้ทันสมัยเพื่อผูกอบรวม เทคนิค วิธีการ หลักการ แนวคิด ในการประเมินผลแผนงานโครงการก่อนเริ่ม ระหว่างดำเนินการ และหลังที่เสร็จสิ้น แล้ว

๕) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานประมาณ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่เพื่อให้การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๖) จัดเตรียมองค์กรกลางที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความชำนาญและ เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความเป็นสากล ถูกต้องตามหลักวิชาการ เชื่อถือได้ เป็นพื้นฐานสำหรับการ ตัดสินใจนโยบายและการดำเนินงานภาครัฐ

๗) พัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประเมินการ บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติซึ่งสามารถวัดได้ทั้งตัวชี้วัด ผลกระทบร่วม ตัวชี้วัด ผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม

๘) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีเวทีแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และ แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการสื่อสารแบบสองทาง เน้น การสื่อสารแบบ สวนเสวนามากกว่าถ่ายทอดด้านเดียว และให้มีคู่เจรจาโดยตรง เช่น ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและ ผู้กำหนด นโยบาย เป็นต้น

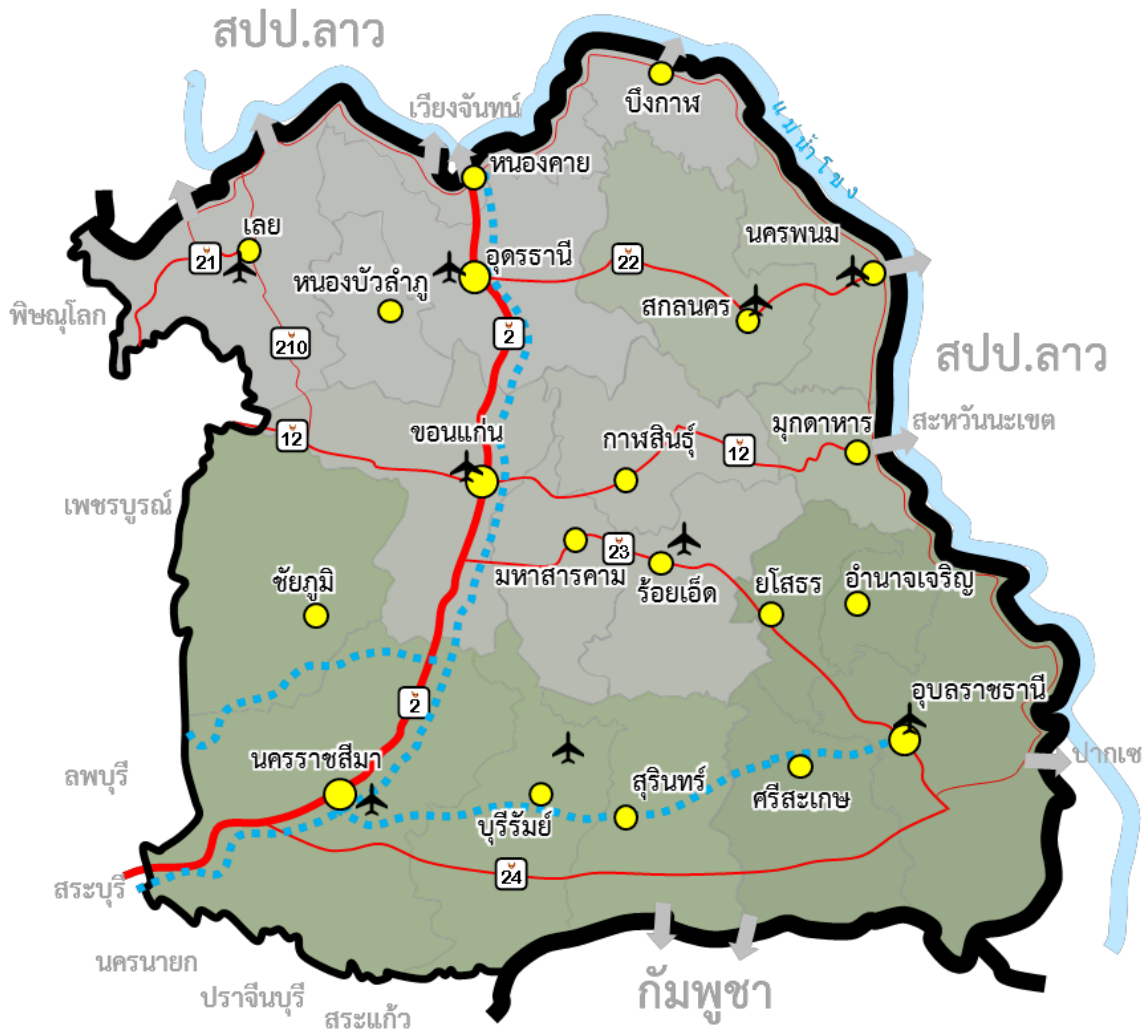
๙) นำเสนอผลการติดตามประเมินผล เป็นการ นำเสนอผลการประเมินให้ ทุกฝ่ายได้รับทราบทั้ง ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานนำนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงาน สนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนสาธารณชนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน

๑๐) พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการประเมินผล โดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหาร การเข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์และการนำ ข้อมูลไปใช้ได้ อย่างเหมาะสม เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบายและสร้างนวัตกรรม ในการบริหารจัดการ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนาภูมิภาค / แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาดังนี้ในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ (malnutrition) แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” วัตถุประสงค์

๑. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. พื้นที่ชลประทานและรับประโยชน์เพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง
๒. สัดส่วนคนจนลดลง
๓. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
๔. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
๕. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร
- ๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค
- ๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น
- ๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง

ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกย่องฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาคูณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุและสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกย่องสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาคำความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อ่างทอง อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธี และสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมีอาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อ่างทอง อุดรธานี มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐาน เกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยาย

พื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนําร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่นําร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตรอาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์

ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนา ช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

๖) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ ก้าว ไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และ สกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและ งานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกกระดับ ผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มี คุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้ มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความสะอาด และ ดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๘) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ ดันน้ำในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขต พื้นที่ ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และปู ่อกันการ บุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิด สร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านกาวิจัยพัฒนาที่กระจาย ตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมใน ลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างแผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุน การวิจัยในชั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบ ผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็น รูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการ สร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขาย แพ็กเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัต ลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และ เชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม

นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาคอีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลูกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการขยะอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและ

กับประเทศ เพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

**ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค
แนวทางการพัฒนา**

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้าการลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลัก ที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ -ปากซัน) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนามุกดาหารเป็นพื้นที่นำร่อง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

**๓.๒.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ
อำนาจเจริญ ยโสธร) พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๓**

๑. ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของประเทศไทย ประกอบด้วยจังหวัด ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดยโสธร มีขนาดพื้นที่รวมกันทั้งสิ้น ๓๑,๙๐๗.๗๔ ตร.กม. หรือ ๑๙,๙๔๒,๓๓๖ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๙ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๖.๒ ของพื้นที่ทั่วประเทศ มีอาณาเขตติดต่อกับต่างประเทศระยะทางรวม ๖๐๑ กม. ดังนี้

๑) จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ระยะทาง ๓๖๑ กม. มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา ระยะทาง ๖๗ กม.

๒) จังหวัดอำนาจเจริญ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ระยะทาง ๓๘ กม.

๓) จังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา ระยะทาง ๑๓๕ กม

๔) จังหวัดยโสธร ไม่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลุ่มจังหวัดฯ มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ ๕๙๒ กม.และทางรถไฟ ๕๗๕ กม. มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดมุกดาหาร

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
และประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัด ร้อยเอ็ดและสุรินทร์

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ตารางแสดงรายละเอียดพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ แยกรายจังหวัดดังนี้

จังหวัด	เนื้อที่		ร้อยละ(ของกลุ่มจังหวัด)
	ตารางกิโลเมตร	ไร่	
อุบลราชธานี	๑๕,๗๔๔.๘๔๐	๙,๘๔๐,๕๒๖	๔๙.๓๔
ศรีสะเกษ	๘,๘๓๙.๙๗๖	๕,๕๒๔,๙๘๕	๒๗.๗๐
ยโสธร	๔,๑๖๑.๖๔๔	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๓.๐๔
อำนาจเจริญ	๓,๑๖๑.๒๔๘	๑,๙๗๕,๗๘๕	๙.๙๑
รวม	๓๑,๙๐๗.๗๒๘	๑๙,๙๔๒,๓๓๖	๑๐๐.๐๐

ที่มา:สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๒. เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์ :

“อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

เป้าประสงค์รวม

(๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มมูลค่า

(๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

(๓) พัฒนาวិสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

(๔) ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน

(๕) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน

(๖) ทรพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์

(๗) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(๑) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

(๒) มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๕ ปี รวมร้อยละ ๒๓

(๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

(๔) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป้าหมาย ร้อยละ ๘๐ ต่อปี

(๕) ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖๐ ต่อปี

(๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี

(๗) ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ปูองกันและมีสภาพคงอยู่ อย่างยั่งยืน เป้าหมาย ร้อยละ ๐.๒๐ ต่อปี

(๘) ร้อยละของจำนวนเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงลดลง เป้าหมาย ร้อยละ ๐ ต่อปี

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดไว้ ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

แผนงาน

๑. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรสภาพ และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

๒. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

๓. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนแปลงฟาร์มและพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๕ ปี ๑,๐๐๐,๐๐๐ ไร่

๒. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปแปรสภาพของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๘๐

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๐

๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
๕. ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามือทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ ๖๐ ต่อปี
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๒๓
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๒๓

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

แผนงาน

๑. ส่งเสริมด้านความยุติธรรม
๒. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
๓. พัฒนาระบบบริการสุขภาพสาธารณสุข
๔. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
๕. ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับบริการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี
๒. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ และได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อสร้างควมมั่นคง ทางรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี
๓. อัตราการฆ่าตัวตายลดลง
๔. ผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน ๑ ปี
๕. ร้อยละของเด็กอายุ ๐-๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย ค่าเป้าหมายร้อยละ ๘๕ ต่อปี
๖. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจศักยภาพของตนเองและสามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้
๗. เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.๑ ใน ปีงบประมาณ ๒๕๖๔)
๘. เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

๑. พัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
๒. การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
๓. การจัดการขยะในพื้นที่
๔. การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ต่อปี
๒. สัดส่วนเกษตรที่ทำการเกษตรบริเวณที่พัฒนาและพื้นที่ชุ่มน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ ๒๕ ต่อปี
๓. ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว เป้าหมายร้อยละ ๐.๒๐ / ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ต่อปี
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี
๕. ร้อยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

แผนงาน

๑. สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
๓. สังคมปลอดภัยาสเหตุ
๔. แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้อง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เพื่อนบ้าน จำนวน ๐ ครั้ง หรือไม่เกิดขึ้นเลยต่อปี
๓. จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยาสเหตุเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕ ชุมชนภายในปี ๒๕๖๕
๔. ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างราชอาณาจักรไทย - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน ๓ ครั้ง

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯให้ได้ปริมาณ และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. แปรรูปและแปรสภาพสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม
๓. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์
๔. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
๖. การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับ ประเทศเพื่อนบ้าน
๗. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และผลิตภัณฑ์ ชุมชนให้มีความหลากหลาย
๘. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
๙. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
๑๐. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส

๒. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี
๓. การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ
๔. การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟูปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย
๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
๔. ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่
๒. กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยตามพื้นที่ชายแดน
๓. บูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดปัญหาหายาเสพติด
๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวเชิงบูรณาการ

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๗๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.๒๕๖๔ จังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบวงจรและส่งเสริมเมืองกีฬา(Sport city)
๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. สร้างความสมดุล ความหลากหลายและความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทั้งนี้ โดยการบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างความแข็งแกร่งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคมความเป็นอยู่ของประชาชนและการรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลัง เป้าหมายร้อยละ ๒

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์การพัฒนาของจังหวัด

๑. พัฒนาสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์, การประมง, เกษตรอุตสาหกรรม, พืชเศรษฐกิจและผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร

๒. ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร รวมทั้งพัฒนาระบบโครงสร้างและบุคลากรด้านกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณี

๔. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

วัตถุประสงค์

๑. ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น และมีการพัฒนาผลิตภาพ และคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อมุ่งสู่เกษตรปลอดภัย อินทรีย์ และการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง

๒. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ได้มาตรฐาน และมีการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและระบบชลประทานที่ครอบคลุมทั่วถึง
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการยกระดับภาคการเกษตร
๔. พัฒนาการตลาด ส่งเสริมการค้า และการส่งออกสินค้าเกษตรเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ วัตถุประสงค์

๑. การท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตขึ้น
๒. การค้าและสินค้าชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น
๓. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งการจัดการข้อมูล และการจัดการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร
๒. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรภาคการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาสินค้าและชุมชน OTOP ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาการตลาด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องรองรับการเติบโตด้านการท่องเที่ยว
๖. พัฒนากีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่
๒. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. มีการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขป้บภาค ป้จจัยพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐานให้ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย
๒. สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และสร้างโอกาสให้กับคนยากจนในพื้นที่
๓. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
๕. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ พันธุ์ และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์

๑. มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เพิ่มขึ้น
๒. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่อย่างได้มาตรฐาน
๓. เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุน พื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพื้นที่ป่าด้วยการมีส่วนร่วมจากจากทุก ภาคส่วน
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่ ร่วมกับการป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
๓. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมและประสานความร่วมมือในระดับพื้นที่ชายแดนเพื่อลดความขัดแย้ง
๒. ส่งเสริมการค้าและการลงทุนบริเวณด้านชายแดน
๓. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาชายแดน
๔. มีการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบในพื้นที่
๕. ประชาชนในจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมความมั่นคงและความสามัคคีของพื้นที่ชายแดน
๒. จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า/การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าสินค้า
๓. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแก้ไขปัญหายาเสพติด อาชญากรรม การค้ามนุษย์ และแรงงานผิดกฎหมาย
๔. พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค

๑.๓.๔ แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวนปี พ.ศ.๒๕๖๔) จังหวัดศรีสะเกษ วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบวงจรและส่งเสริมเมืองกีฬา (sport city)
๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. สร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมทางสังคม ทั้งนี้โดยการบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลัง เป้าหมาย ร้อยละ ๒

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์การพัฒนาของจังหวัด

๑. พัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์, การประมง, เกษตร อุตสาหกรรม, พืชเศรษฐกิจ และผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร

๒. ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร รวมทั้งพัฒนาระบบโครงสร้างและบุคลากรด้านกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม ประเพณี

๔. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

วัตถุประสงค์

๑. ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น และมีการพัฒนาผลิตภาพ และคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อมุ่งสู่เกษตรปลอดภัย อินทรีย์ และการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง

๒. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ได้มาตรฐาน และมีการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ

๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและระบบชลประทานที่ครอบคลุมทั่วถึง
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการยกระดับภาคการเกษตร
๔. พัฒนาการตลาด ส่งเสริมการค้า และการส่งออกสินค้าเกษตรเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์

๑. การท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตขึ้น
๒. การค้าและสินค้าชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น
๓. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งการจัดการข้อมูล และการจัดการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร
๒. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรภาคการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาสินค้าและชุมชน OTOP ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาการตลาด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องรองรับการเติบโตด้านการท่องเที่ยว
๖. พัฒนากีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่
๒. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. มีการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขป้บภาค ป้จจ้ยพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐานให้ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย
๒. สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และสร้างโอกาสให้กับคนยากจนในพื้นที่
๓. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
๕. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ป้นฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เพิ่มขึ้น
๒. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูมในพื้นที่อย่างได้มาตรฐาน
๓. เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุน พื้นที่ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพื้นที่ป่าด้วยการมีส่วนร่วมจากจากทุก ภาคส่วน
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภณในพื้นที่ ร่วมกับการป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
๓. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมและประสานความร่วมมือในระดับพื้นที่ชายแดนเพื่อลดความขัดแย้ง
๒. ส่งเสริมการค้าและการลงทุนบริเวณด่านชายแดน
๓. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาชายแดน
๔. มีการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบในพื้นที่
๕. ประชาชนในจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมความมั่นคงและความสามัคคีของพื้นที่ชายแดน
๒. จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า/การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าสินค้า
๓. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแก้ไขปัญหาเสพติดอาชญากรรม การค้ามนุษย์ และแรงงานผิดกฎหมาย
๔. พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค

๑.๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

**“ศรีสะเกษเมืองน่าอยู่ สู่มืองท่องเที่ยวและกีฬา
สร้างคุณค่าด้วยเกษตรปลอดภัย ใส่ใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”**

พันธกิจ (Mission)

๑. สร้างเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
๒. พัฒนา ส่งเสริม ขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาครบวงจร
๓. ยกระดับผลผลิตสินค้า การเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนาส่งเสริม อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี เศรษฐกิจและสังคมเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่
๒. พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร
๓. ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
๒. ส่งเสริมสุขภาพ
๓. อนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาในท้องถิ่น
๒. พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน
๓. พัฒนาสินค้า OTOP /สินค้าประจำถิ่น ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้หลากหลาย
๓. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๒. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๓. ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคม
๒. พัฒนาแหล่งน้ำ
๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ชุมชนน่าอยู่ เศรษฐกิจดี มีแหล่งวัฒนธรรม นำคนสู่คุณภาพ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่นและการท่องเที่ยว
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการให้บริการและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
  ๒. เพื่อพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตร
  ๓. เพื่อพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
  ๔. เพื่อป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติด
  ๕. เพื่อป้องกันภัยสาธารณะที่จะเกิดขึ้นและประชาชนผู้ได้รับภัยพิบัติได้รับการช่วยเหลือได้อย่าง
- ทันท่วงที
๖. เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  ๗. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและการเกษตร
  ๘. เพื่อพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงสร้างพื้นฐานแต่ละประเภท
๒. มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของการเจ็บป่วยและการติดเชื้อลดลง
๔. ตัวเลขคดีด้านยาเสพติดลดลง
๕. จำนวนวิธีการในการป้องกันสาธารณภัยและห้วงระยะเวลาในการให้ความช่วยเหลือ

ผู้ประสบภัย

๖. จำนวนโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๗. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมของประชาชนในพื้นที่

๘. ระดับความพึงพอใจในการรับบริการของผู้ใช้บริการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. โครงสร้างพื้นฐานแต่ละประเภทเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐
๒. แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐
๓. มีตัวเลขการเจ็บป่วยและการติดเชื้อไม่เกิน ๑๐% ของปีงบประมาณที่ผ่านมา
๔. ตัวเลขคดีด้านยาเสพติดลดลง ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของปีงบประมาณที่ผ่านมา

๕. จำนวนวิธีการในการป้องกันสาธารณสุขภัยและห้วงระยะเวลาในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐
๖. จำนวนโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐
๗. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๐
๘. ระดับความพึงพอใจในการรับบริการของผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

๒.๖ กลยุทธ์

๑. สำรวจและจัดทำบัญชีโครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งเสนอโครงการของงบประมาณจากแหล่งงบประมาณต่าง ๆ เพื่อจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
๒. จัดหาประมาณด้านแหล่งน้ำทั้งในและนอกงบประมาณเพื่อให้มีแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตร
๓. ส่งเสริมสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชน รวมถึงจัดให้มีโครงการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๔. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการและการกีฬาเพื่อให้เกิดการใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์ สร้างคุณค่าในตัวบุคคลเพื่อห่างไกลยาเสพติด
๕. ฝึกทบทวน อบ.พร. ให้สามารถดำเนินการยับยั้งสาธารณสุขภัยที่จะเกิดขึ้นและกำหนดแนวทางการช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้สั้นลง
๖. ส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ภายในตำบล รวมถึงการสนับสนุนให้ประชาชนในตำบลผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ปลอดภัยปราศจากสารเคมีด้วยวิธีการต่าง ๆ
๘. มีการอำนวยความสะดวกในการให้บริการเพื่อพัฒนาสู่การบริการที่เป็นเลิศ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการสาธารณสุขด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ
- ๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ภายในตำบล รวมถึงการสนับสนุนให้ประชาชนในตำบลผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ปลอดภัยปราศจากสารเคมีด้วยวิธีการต่าง ๆ
- ๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

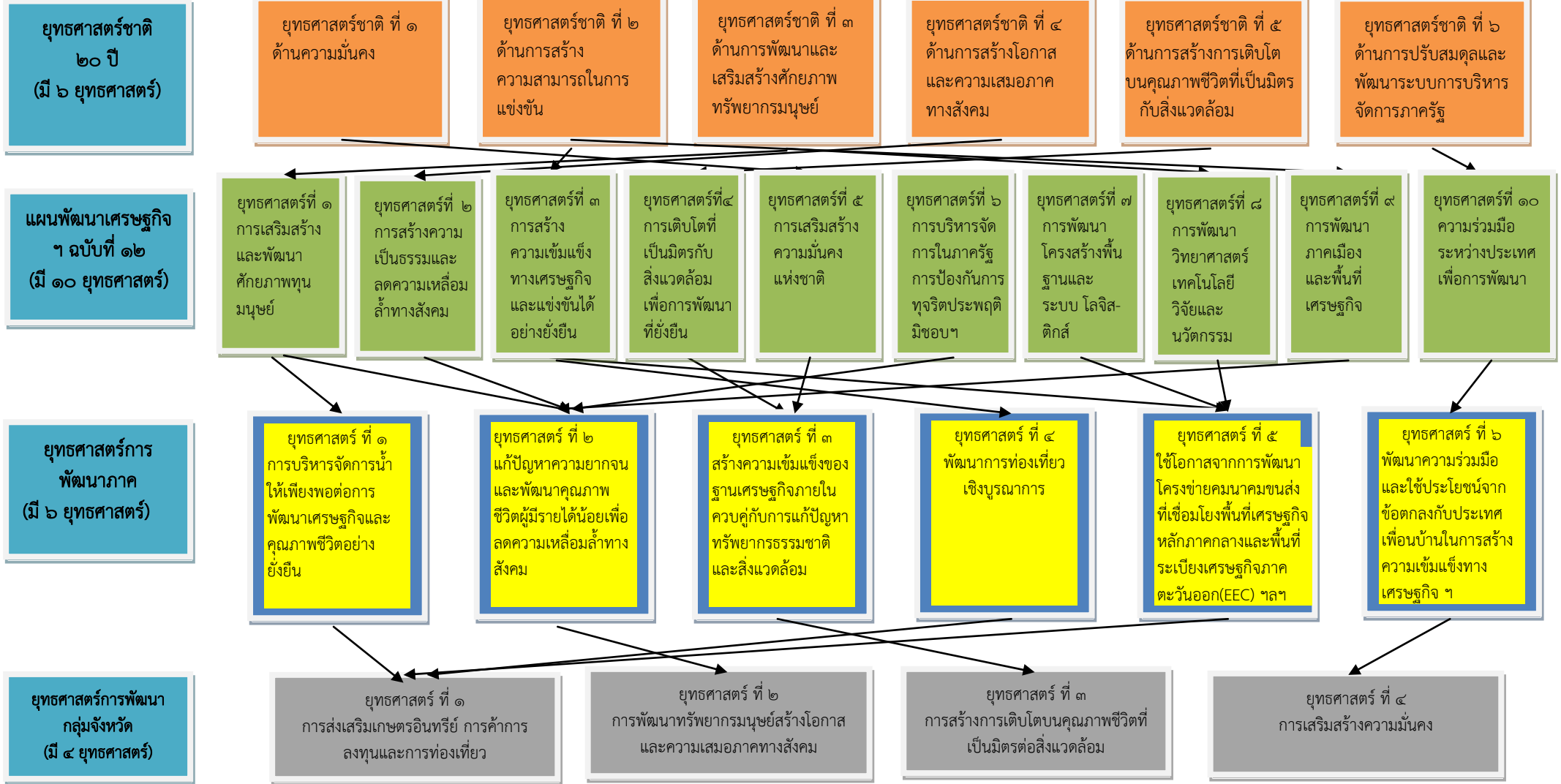
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐานรวมถึงแหล่งน้ำ ด้านสังคมและสาธารณสุข ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณสุขภัยและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่นและการท่องเที่ยวและด้านการให้บริการและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

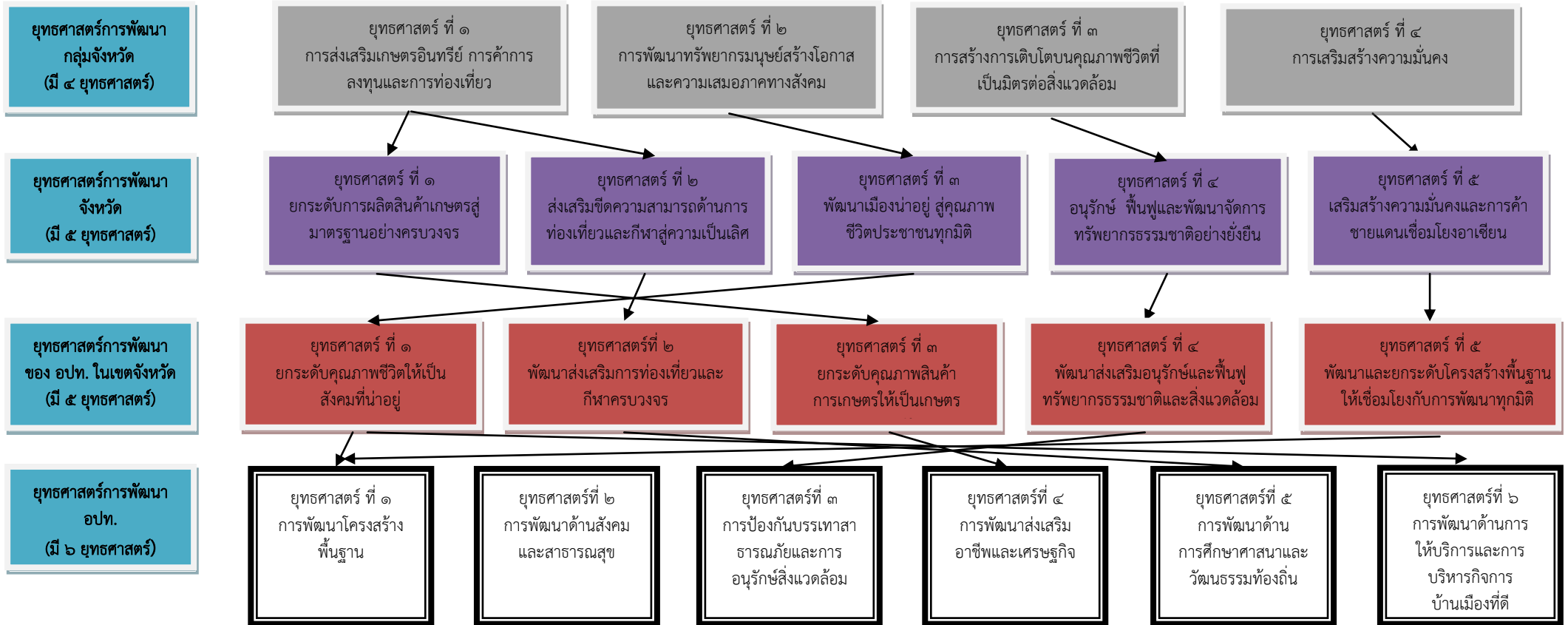
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ (ต่อ)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยใช้เทคนิคการ SWOT Analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนา ดังนี้

จุดแข็ง (S:strengths)

๑. พื้นที่ทำการเกษตรขนาดใหญ่ สามารถสร้างผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญได้แก่ การปลูกข้าว และพืชผักต่างๆ
๒. เป็นศูนย์รวมทางศาสนาและวัฒนธรรม มีวัดและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพสักการะของคนในชุมชนหลายแห่ง
๓. ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์ ยึดถือแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลใจดวง มีความสามารถในการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนในกรณีเร่งด่วน
๕. ข้าราชการ พนักงาน พนักงานจ้าง มีความซื่อสัตย์ สามัคคี อยู่กันแบบพี่แบบน้อง ร่วมกันทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และปฏิบัติหน้าที่โดยยึดกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด
๖. บุคลากรส่วนใหญ่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถประสานความร่วมมือกับชุมชนได้เป็นอย่างดี
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลใจดวง มีระบบการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เป็นธรรม ซึ่งก่อให้เกิดความประทับใจต่อผู้มารับบริการ
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลใจดวง มีระบบโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน จึงทำให้การทำงานเป็นระบบ ไม่ซ้ำซ้อน

จุดอ่อน (W:weaknesses)

๑. ยังไม่มีระบบการจัดการน้ำและการชลประทาน ตลอดจนปัญหาภัยแล้งและปัญหาน้ำท่วมทำให้ทำการเกษตรได้ไม่เต็มตามศักยภาพความสามารถของพื้นที่ทางการเกษตร
๒. ไม่มีระบบการจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลที่ได้มาตรฐาน
๓. ปัญหาระบบสาธารณสุขที่ยังไม่ทั่วถึง
๔. งบประมาณในการบริหารงานมีค่อนข้างจำกัด
๕. การขอรับเงินสนับสนุนงบประมาณกรณีโครงการเร่งด่วน และโครงการที่เกินศักยภาพไม่ค่อยได้รับการสนับสนุน
๖. บางโครงการ บางกิจกรรม เป็นความต้องการของประชาชน แต่มีแนวทางปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย ทำให้ประชาชนไม่เข้าใจเรื่องอำนาจหน้าที่ของ อบต. จึงเกิดความไม่พอใจในการดำเนินงาน ซึ่งมีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลใจดวง มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยังไม่เพียงพอเนื่องจากงบประมาณมีค่อนข้างจำกัด

๘. องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วงยังไม่มีระบบแผนที่ภาษีรองรับการจัดเก็บรายได้ ทำให้เก็บภาษีได้น้อย

โอกาส(O:opportunities)

๑. รัฐให้ความสำคัญอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร ตามมาตรา ๒๗๔ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวม
๒. ผู้บริหารท้องถิ่นมีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลโดยเน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด ร่วมตัดสินใจและร่วมรับผลประโยชน์
๓. ท่าเลที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำการเกษตร มีสามารถผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีได้เป็นจำนวนมาก
๒. ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง มีความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจกันในการจัดกิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
๓. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง อย่างต่อเนื่อง
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วงเป็นตำบลที่สามารถเดินทางผ่านไปได้หลายอำเภอ ทำให้สามารถที่จะส่งเสริมให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตได้เร็ว

อุปสรรค(T:threats)

๑. การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลขาดความต่อเนื่อง ผลจากความไม่มั่นคงทางการเมือง
๒. ขาดการจัดทำและวางระบบผังเมือง
๓. ประชาชนบางคนขาดจิตสำนึกในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของครัวเรือน ซึ่งสร้างความสกปรกให้ครัวเรือนและบริเวณสาธารณะ
๔. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ยังมีการเผาตอซังข้าว ทำให้เกิดมลพิษและเกิดไฟป่าทำลายสิ่งแวดล้อม
๕. ประชาชนขาดความรู้ ทักษะในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและขาดการสร้างเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและติดตลาด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. **ด้านบุคลากร** ยังขาดแคลนบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่ชำนาญงานเฉพาะด้าน
๒. **ประสิทธิภาพทางการเงิน** งบประมาณไม่เพียงพอ ความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงิน
๓. **วัสดุทรัพยากร** ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	- การเศรษฐกิจ - บริการชุมชนและ สังคม	- อุตสาหกรรมและการโยธา - การเกษตร - การพาณิชย์	- กองช่าง	-
๒	ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาสังคมและ สาธารณสุข	-บริหารทั่วไป -บริการชุมชนและ สังคม -การดำเนินการอื่น	- สาธารณสุข - สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน - งบกลาง - สังคมสงเคราะห์	- สำนักงานปลัด - กองสวัสดิการฯ	-
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย และการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	-บริหารทั่วไป -การดำเนินการอื่น	- การรักษาความสงบภายใน - งบกลาง	- สำนักงานปลัด - กองช่าง	-
๔	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการส่งเสริม อาชีพและเศรษฐกิจ	-บริการชุมชนและ สังคม	- สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	- กองสวัสดิการฯ	-
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น และการท่องเที่ยว	-บริการชุมชนและ สังคม	- การศึกษา - การศาสนาและวัฒนธรรม ท้องถิ่น	- กองการศึกษาฯ - กองช่าง	-
๖	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการให้บริการ และการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	- บริหารทั่วไป - บริการชุมชนและ สังคม - การเศรษฐกิจ	- บริหารงานทั่วไป - การศึกษา - แผนงาน - อุตสาหกรรมและการโยธา -	- สำนักงานปลัด - กองคลัง - กองช่าง - กองการศึกษาฯ - กองสวัสดิการ สังคม	-
รวม	๖ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๕ ส่วนราชการ	

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)
๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๘	๓,๗๙๓,๘๐๐	๑๕	๓,๔๙๐,๐๐๐	๘	๒,๒๘๕,๐๐๐	๒๔	๗,๔๓๙,๐๐๐	๒๘	๔,๓๘๗,๐๐๐	๘๓	๒๑,๓๙๔,๘๐๐
๑.๒ แผนงานการพาณิชย์	๓	๙๐๗,๐๐๐	๓	๑,๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๔	๒๕๕,๐๐๐	๐	๐	๑๐	๒,๓๖๒,๐๐๐
๑.๓ แผนงานการเกษตร	๐	๐	๐	๐	๒	๒๐๐,๐๐๐	๖	๑,๐๙๖,๐๐๐	๖	๑,๐๖๖,๐๐๐	๑๔	๒,๓๖๒,๐๐๐
รวม	๑๑	๔,๗๐๐,๘๐๐	๑๘	๔,๖๙๐,๐๐๐	๑๐	๒,๔๘๕,๐๐๐	๓๔	๘,๗๙๐,๐๐๐	๓๔	๕,๔๕๓,๐๐๐	๑๐๗	๒๖,๑๑๘,๐๐๐
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม และสาธารณสุข												
๒.๑ แผนงานงบบกกลาง	๓	๕,๐๖๐,๐๐๐	๓	๖,๐๖๐,๐๐๐	๓	๕,๒๖๐,๐๐๐	๓	๕,๒๖๐,๐๐๐	๓	๕,๒๖๐,๐๐๐	๑๒	๒๕,๙๐๐,๐๐๐
๒.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๓	๒๓,๙๐๐	๒	๒๐,๐๐๐	๒	๒๐,๐๐๐	๒	๒๐,๐๐๐	๒	๒๐,๐๐๐	๙	๑๐๓,๙๐๐
๒.๓ แผนงานสาธารณสุข	๖	๖๔๐,๐๐๐	๖	๖๔๐,๐๐๐	๖	๖๖๐,๐๐๐	๖	๖๖๐,๐๐๐	๖	๖๖๐,๐๐๐	๒๔	๓,๒๖๐,๐๐๐
รวม		๕,๗๒๓,๙๐๐	๑๑	๕,๗๒๐,๐๐๐	๑๑	๕,๙๔๐,๐๐๐	๑๑	๕,๙๔๐,๐๐๐	๑๑	๕,๙๔๐,๐๐๐	๔๕	๒๙,๒๖๓,๙๐๐
๓) ยุทธศาสตร์การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม												
๓.๑ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๕	๑๕๐,๐๐๐	๕	๖๐๐,๐๐๐	๔	๑๐๐,๐๐๐	๔	๑๐๐,๐๐๐	๔	๑๐๐,๐๐๐	๑๘	๑,๐๕๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงานการเกษตร	๒	๔๐,๐๐๐	๒	๔๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๙	๒๓๐,๐๐๐
รวม	๗	๑๙๐,๐๐๐	๗	๖๔๐,๐๐๐	๗	๑๗๐,๐๐๐	๗	๑๗๐,๐๐๐	๗	๑๗๐,๐๐๐	๒๗	๑,๒๘๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)
๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจ												
๔.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๒	๒๐,๐๐๐	๓	๒๒๐,๐๐๐	๓	๕๐,๐๐๐	๓	๕๐,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๑๑	๓๖๐,๐๐๐
๔.๒ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒	๕๐๐,๐๐๐	๒	๕๐๐,๐๐๐	๔	๑,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๒	๒๐,๐๐๐	๓	๒๒๐,๐๐๐	๓	๕๐,๐๐๐	๕	๕๕๐,๐๐๐	๓	๕๒๐,๐๐๐	๑๕	๑,๓๖๐,๐๐๐
๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่นและการท่องเที่ยว												
๕.๑ แผนงานการศึกษา	๖	๒๒๕,๐๐๐	๗	๒๔๕,๐๐๐	๖	๒๒๕,๐๐๐	๙	๓๐๕,๐๐๐	๗	๒๖๕,๐๐๐	๒๘	๑,๒๖๕,๐๐๐
๕.๒ แผนงานการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๑	๓๗๐,๐๐๐	๑๓	๓๙๕,๐๐๐	๑๕	๔๖๕,๐๐๐	๑๔	๔๕๕,๐๐๐	๑๔	๔๕๕,๐๐๐	๕๓	๒,๑๔๐,๐๐๐
๕.๓ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑	๔,๐๐๐,๐๐๐	๒	๖,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๑๗	๕๙๕,๐๐๐	๒๐	๖๔๐,๐๐๐	๒๑	๖๙๐,๐๐๐	๒๔	๒,๗๖๐,๐๐๐	๒๒	๔,๗๒๐,๐๐๐	๘๓	๙,๔๐๕,๐๐๐
๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการให้บริการและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี												
๖.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๑๖	๗๒๐,๑๐๐	๗	๔๓๙,๐๐๐	๒	๗๒๘,๐๐๐	๔	๔๒๘,๐๐๐	๔	๔๒๘,๐๐๐	๒๙	๒,๗๓๓,๑๐๐
๖.๒ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๕	๑๒๒,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๓	๑๒๒,๐๐๐
๖.๓ แผนงานการพาณิชย์	๖	๑๔๖,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๖	๑๔๖,๐๐๐
๖.๔ แผนงานการศึกษา	๕	๖๓,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕	๖๓,๐๐๐
๖.๕ แผนงานการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๒	๒๒,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒	๒๒,๐๐๐
๖.๖ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑	๕,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๕,๐๐๐
๖.๗ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑	๕,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๕,๐๐๐
รวม	๓๖	๑,๐๗๓,๑๐๐	๗	๔๓๙,๐๐๐	๒	๗๒๘,๐๐๐	๔	๔๒๘,๐๐๐	๔	๔๒๘,๐๐๐	๕๕	๓,๐๙๖,๑๐๐
รวมทั้งสิ้น	๘๑	๑๒,๓๐๒,๘๐๐	๖๖	๑๒,๓๔๙,๐๐๐	๕๔	๑๐,๐๖๓,๐๐๐	๘๒	๑๗,๒๐๑,๐๐๐	๘๐	๑๗,๒๐๑,๐๐๐	๒๘๓	๗๒,๓๓๕,๙๐๐

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
 โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง อำเภอศีลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน
องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง อำเภอศีลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

โครงการพัฒนาที่นำมา จากแผนพัฒนาหมู่บ้าน และแผนพัฒนาชุมชน	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
	๑	๑๐๐,๐๐๐	๘	๑,๘๗๐,๐๐๐	๖	๑,๔๙๐,๐๐๐	๑๕	๓,๐๗๕,๐๐๐	๑๒	๒,๕๙๒,๐๐๐	๔๒	๙,๑๒๗,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑	๑๐๐,๐๐๐	๘	๑,๘๗๐,๐๐๐	๖	๑,๔๙๐,๐๐๐	๑๕	๓,๐๗๕,๐๐๐	๑๒	๒,๕๙๒,๐๐๐	๔๒	๙,๑๒๗,๐๐๐

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง อำเภอศีลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ